

K A T O L I K

God. II

SIBENIK, 8. veljače 1931.

Broj 6.

GLAVAR CRKVE

Isukrst je izabrao sv. Petra za poglavara cijele Crkve. Njemu je rekao: „Ti si Petar (klisura) i na tebi ću sagraditi Crkvu svoju. I vrata paklena (smrt) je ne će nadvladati. Tebi ću predati ključeve kraljevstva nebeskoga. ...Pasi ovce moje, pasi janjce moje... Ja sam molio za tebe, da tvoja vjera ne smalakše, a ti se okreni i utvrdi braću svoju.“ Ovo je rekao Isus Petru i nikome drugome. Njega je postavio namjesto sebe. Petar je bio prvi Papa, prvi starješina, prvi namjesnik Isusov na zemlji. No Isus je ustanovio Crkvu za sve narode i za sva vremena i molio je Oca, da svi ljudi budu kao jedno stado s jednim pastišom. Jedan je Bog, jedan Isukrst, jedna prava vjera, jedni isti sakramenti i jedan poglavica Crkve.

Valja gledati na sv. Oca Papu onako, kako je to Isus učio. Papa je namjesnik Božji na zemlji, on je otac čitave kršćanske obitelji, poglavar Crkve, najveći pastir duša, nosilac najveće vlasti u Kristovom kraljevstvu na zemlji i najveći djelatelj Božjih milosti. Stoga, gdje je Papa, tu je prava vjera,

pravo kršćanstvo i pravi život po volji Božjoj. Sveti Frane Saleški govori: „Papa i Crkva to je jedno te isto!“

Isus je rekao apostolima: „Tko vas sluša, sluša i mene“. Ako dakle slušamo biskupe, pogotovo treba Papu u svim stvarima vjere i morala. Dapače moramo ga poštovati i ljubiti, jer je naš duhovni otac, koji nas upućuje na bogoljubni život, uči nas Božje stvari, upozoruje nas na pogibelji, koje nam prijete u svijetu. Imamo zahvaliti Bogu, što smo se rodili u pravoj Crkvi Božjoj, kojom po obećanju Kristovom upravlja Duh Sveti, s kojom je sam Isus i koja će trajati do konca svijeta, kako je On to rekao. Ljudi, neki opaki, a neki u neznanju, propeli su Isusa, ali je On molio za nje: „Oprosti im, Oče, jer ne znaju, što čine!“ Tako je i danas slično: Ljudi viču na Papu i mrze Isusova namjesnika, a on ljubi sve duše. Ljudi su mislili, da su zauvijek pokopali Isusa, ali On je uskrsnuo. Tako i danas neki misle, da će uništiti Papu, ali će on biti do konca svijeta. Tko će uništiti odluku Božju?

RADIMO!

Radimo oko spasenja svoje duše; radimo oko spasenja duša svoga bližnjega! To nam neprestano veli sv. Otac Papa, naš biskup i župnik. Nova je godina počela; stavimo se odmah na posao. Polje rada je veliko, ogromno, a malo je radnika. Ne zaboravimo naša katolička društva ni naše katoličko novinstvo. Oživimo djelovanje prvih, raširimo svuda drugo. Sada je zgodni čas jakih odluka i dobrih djela!

Švicarska djeca rado pričaju ovu priču: „Na vrh gore bila je krasna kuća, stan dobrog pastira. Zidovi su bili bijeli, kao da su od bjelokosti, a krov je sjao kao od đerdana. Sve naokolo cvale su ruže. No došao je tužni dan, kad su se hridine i snijeg

složili i urotili, da je unište. Otputovali su zajedno u strašnoj lavini i porušili kuću. Dobar pastir, kad se vratio, gorko je plakao pred tim ruševinama. No iza plača, tu na vrh brijega, čudom, kuća se opet podigla i ona još gore sjaje.“

Ima i drugi dobri pastir, koji je na vrhu Božjega brijega imao svoju kućicu, opkoljenu ružama. To je kršćansko društvo. Kršćanstvo je vladalo ne samo u dušama pojedinaca, već je bilo priznato i u javnom životu. Vrhunac toga kršćanskog društva bio je u XIII. vijeku. Tada je Crkva otvarala sveučilišta, širila znanost, davala nam veleume kao sv. Tomu. Književnost je cvala. Dosta je spomenuti pjesnika „Divne glume“ - Dante-a. Ekonomsko i

socijalno pitanje bilo je lijepo i pravedno uređeno sa cehovima. Politički život dao je Sveto Rimsko Carstvo. Došla je lavina, protestantizam, novo poganstvo, francuska revolucija, liberalizam i komunizam. Mala kućica na vrhu brijega bila je porušena. Dobar pastir - Papa gorko je plakao. No danas Papa pomoću katoličkih društava, pomoću Katoličke Akcije opet obnavlja bijelu kuću i okružuje ju ne ružama, već srcima ljudi dobre volje. Dajmo mu i mi svoje srce, svoj um, svoj rad za pobjedu i trijumf Krista u pojedinim dušama i u čitavom svijetu! Zato svi na posao! Radimo!

Kamen smutnje-izlika krivovjercima

Proti naumljenom i zatraženom proglašenju istine o nepogrješivosti Papinoj podiže se još veća paklena graja izvan sabora. Na čelu protivnika bijaše njemački svećenik - profesor Delinger, služeći se katkad i najnedostojnijim napadajima u listovima i knjigama.

Već od prije su neki njemački učenjaci gojili mržnju proti sv. Stolicu, koja je osudila bila zablude Hermezijeve, Ginterove i drugih, zadojenih racionalizmom, te su cijenili, da je to na štetu slobode znanosti. Kao da sloboda sastoji, da svatko može pisati i širiti zablude i gluposti po miloj volji! Ta je mržnja ovom prilikom izbila na javu, tim više, što se Delinger smatrao povrijeđenim u svome samoljublju, da nije bio kao teolog pozvan na sabor. Njemu se pridružiše neki drugi svećenici i svjetovnjaci, da se složno bore proti proglašenju. Obzirom na toliku hajku neki biskupi, zaprepašteni, ponovno zamoliše Papu, da se ne obavi proglašenje, kao neshodno.

No Papa prosudivši prilike u saboru i van sabora, prosvijetljen Duhom Svetim, ne uvaži molbe ni razloga neznatne manjine. U trećoj javnoj sjednici bi proglašena dogmatička konstitucija o katoličkoj vjeri. Iza mnogo sjednica i dugih rasprava napokon u četvrtoj javnoj sjednici 18. srpnja 1870

bi proglašena istina o nepogrješivosti Papinij.

Napomenut ćemo, da je pri glasovanju konstitucije o prvenstvu i nepogrješivosti Papinij bio prisutan 601 otac, od kojih 451 glasovao je za konstituciju, 62 za neshodnost, 88 proti.

Kad Delingeru i družini nije uspjealo osujetiti proglašenje, iza proglašenja ne htjedoše da poslušno podlože svoj sud pravorijeku Crkve, nego se otcijepiše od Crkve, pak se, nazivajući oce sabora vatikanskoga novotarima, a sebe pravim vjernicima, prozvaše starokatolici.

Pristavši posve uz cezaropapinsku politiku Bizmarkovu, postadoše šticićima Bizmarkovim, koji ih je svakako pomagao na štetu katolika, a oni su bili orude u njegovim rukama u tako zvanom Kulturkampfu, boju proti katoličkoj Crkvi, koji se razmahao u Njemačkoj sve do iza osamdesete godine prošloga vijeka. Eto tako je istina o nepogrješivosti Papinij bila izlika, da se nepokorni elementi odaleče od Crkve.

Slično se dogodilo i u Češkoj, kad je „Jednota“ prikazala crkvenoj vlasti svoje želje i zahtjeve, a među njima i taj, da se svećenici smiju ženiti. Kad je crkvena vlast odbila njihove zahtjeve, odalečiše se od Crkve i ustanoviše „Češku narodnu crkvu“.

I naši klipsajući podoše za njima. Rat je naime mnogima pomutio pamet, pak tako i nekim svećenicima, koji se nazvaše „žuti“! I oni upraviše molbu sa nekim stanovitim zahtjevima,

među kojima je bila i ženidba svećenika. Kad im bi molba odbivena, odalečiše se od Crkve i prozvaše se: Hrvatska starokatolička crkva. Ono „hrvatska“ već su počeli zaboravljati. Znamo već, zašto! No brzo će i ostalo, ako ih milost Božja ne obrati!

Jubilej velikoga biskupa i Hrvata

29. prošloga mjeseca preuzvišeni zagrebački nadbiskup i hrvatski prvostolnik proslavio je 20. godišnjicu biskupovanja. Tom prilikom Zagreb, Hrvatska, pa i svi katolici Jugoslavije iskazaše velikom svečaru radost i harmonost, koju je on pravom zaslužio.

Velika vremena iziskuju i radaju velike ljude. Preuzvišeni dr Antun Bauer pokazao je svojim djelovanjem, da je dorasao zadaćisvoga položaja u sudbonosnim vremenima. Učen, radišan, odvažan i neustraživ u obrani narodnoga probitka, uzdigao se visoko, da se može staviti uz bok najodličnijim svojim pretšasnicima.

U općem priznanju zaslužio je i priznanje s najvišega mjesta. Nj. V. Kralj, došavši, da mu osobno čestita, vlastoručno mu predade odlikovanje „Karadordeve zvijezde I. stepena s lentom“ s riječima: „Preuzvišeni, predajem Vam najviše odlikovanje, što ga imam“.

Općem čestitanju pridružujemo se i mi kličući: Gospodin ga uzdržao i poživio za mnogo godina, na korist Crkve i naroda!

Lurd

12. kolovoza 1929. jurio je iz Tarbesa vlak put Lurda. U njemu su hrvatski hodočasnici. Već je 10 sati jutrom. Svi nagnuli k prozorima, jer je već Lurd na pomolu. Svim je zavladao neko grozničavo raspoloženje, sveti nemir, čeznuće. Napokon se čuje: „Evo nas!“

Netom dodosmo k određenom konačistu, te se umismo i uredismo, pohrlismo „k Gospi“, da rećemo sv. Misu. Već je 18 sati, a svi su oltari još zapremljeni. Red je čekati. Tako je svaki dan, i ako je u sve tri crkve mnoštvo oltara.

Ostasmo u Lurdu 5 dana. To su bili dani ganuća, radosti, molitve, blaženstva, jer je Lurd predvorje raja! Ondje je uvijek blagdan, jer se uvijek

moli, uvijek se najzanosnije slave Isus i Njegova presveta Majka. Ondje se zbivaju čudesa, pače Lurd je neprestano čudo!

Ispunja se neprestano želja Marijina, da joj vjernici dolaze u pohode, te proročanstvo: „Blaženom će me zvati svi narodi“. Izmjenjuju se hodočasnici svih naroda i sa svih strana svijeta.

Neprestano teče voda, čudom protokla, u kojoj se kupaju bolesnici, a njihove vruće molitve, njihovi vapaji te ganjivaju do suza.

Špilja je puna štaka, što ih ostaviše sretni ozdravljenici, a cijela gomila svijeća čeka, da izgore u čast Mariji, poput onih nebrojenih, što već gore. Ondje se moli, plače, pjeva, propovijeda.

Iz jedne crkve penješ se u drugu, u treću, a da ne gledaš na njihovu

Je li Vatikan naš protivnik?

V.

Još neke besmislene objede

Za nas je najznačajnija tvrdnja, da bi se posredovanjem katoličke Crkve u Jugoslaviji, koju nizozemski frama-zunski list — a s njim i zagrebačke „Novosti“ — naziva „bivšom“ crkvom, kao da je već nema, imala stvoriti u dunavskom bazenu Hrvatska kao treće krilo u tom savezn. Tu se našem katoličkom svećenstvu pripisuju prevratnički planovi bez ikakva dokaza. Isto tako pisac ne navodi nikakva dokaza, da bi Vatikan sudjelovao u tom hrvatskom prevratu. Doista je smiješno misliti, da bi Vatikan zajedno sa Perčecom i sa makedonstvujućima vodio kakvu prevratničku i atentatorsku politiku. Glede hrvatskoga svećenstva niti sam pisac ne navodi drugoga dokaza nego tobožnje pasivno držanje svećenstva prema ovom režimu.

Kako su smiješne i neozbiljne sve tvrdnje toga pisca, vidi se odatle, što on tvrdi, da bi i Poljska imala ući u taj katolički blok protiv sadanjega stanja. A zna se, da se baš Poljska najogorčenije bori protiv svakoga pokušaja revizije mirovnih ugovora.

Osim toga pisac veli, da bi u taj blok imala ući cijela južna Njemačka, a drugi puta da bi imala ući samo Bavarska, pak tako sam sa sobom dolazi u protivuslovlje. Tvrdi, da je Engleska postala indiferentna, da li će se promijeniti mirovni ugovori, t. j. da li će

ljepotu, nego na spomen-natpise harmonosti za primljene milosti, na zlato, zastave sviju naroda, bogate darove.. na nebrojene ispovijedaonice, u kojima se zbivaju tajna čudesa milosti Božje po Mariji, na neprestano dijeljenje sv. pričesti, na bezbroj Misa od rana jutro, koji put od ponoći do podne.

Vračaš se popodne. Na velikoj pljani pred crkvom poredani su bolesnici na kolicima i bez kolica uokolo. Eto procesije sa Presvetim Oltarskim Sakramentom, duge, duge, koji put sa nekoliko tisuća. Nevideni prizor raznih zastava, nošnja, pjevanja, koje završava refrenom: „Hvaljen budi Isus u presv. Sakramentu!“ Iza Svetotajstva stupa „Zbor liječnika“.

Svršava ophod, a sada počinje najdirljiviji prizor. Pod nebnicom ide

ona vratiti Njemačkoj otete kolonije ili ne, te da se i sama Francuska počela kolebati u tom pitanju. Ima i drugih tvrdnja, koje pokazuju, da je pisac tih članaka potpuna politička neznanica, koji je uopće nesposoban za novinara.

Zaključak

Iz svega se vidi, da su ti članci nizozemskoga framazunskog lista — koje su prenijele zagrebačke „Novosti“ — prožeti s vrlo mnogo proizvoljnih i ničim nedokazanih tvrdnja protiv katoličke Crkve i hrvatskoga svećenstva.

Takav način pisanja odaje jedan zastarjeli i zagriženi mentalitet, koji našoj državi i te kako škodi, jer hoće, da od nje ukloni prijateljsku saradnju između nje i vasiljenske katoličke Crkve, koja saradnja našoj državi može samo da koristi.

Proglašivanje cjelokupnoga hrvatskog svećenstva, koje je danas očito najmoćniji moralni faktor u hrvatskom narodu, protivudržavnim, ide za tim, da svećenstvu onemoguću saradnju na izgradnji ove države. Pošto je ta saradnja ovoj državi ne samo potrebna, nego u današnjim prilikama i prijeko nužna za njezin opstanak i uređenje, mora se ovakvo neutemeljeno denunciranje sa strane framazuna označiti kao neprijateljski čin prema samoj državi. Odatle jasno slijedi, da nije hrvatsko svećenstvo, nego da je framazunstvo najveći neprijatelj ove države. (Svršetak.)

svećenik ili biskup, koji nosi Svetotajstvo, te idući okolo blagoslivlje svakoga pojedinog bolesnika, dok jedan svećenik, klečeći usred poljane, ponavlja vapaje Isusu, prije francuski, pak u drugim jezicima prisutnih hodočasnika. To traje gdjekad dobru uru.

Pri kraju smo. Ovdje leži mlada žena, sušičava i tako slaba, da su joj putem u vlaku dali zadnju pomast. Svećenik je blagoslovi, učinivši znak križa sa Svetotajstvom. I gle! Umiruća žena skoči kao prestrašena sa svoga ležaja, kliče na glas: „Marijo!... Marijo!...“ Mene i svih ondje produ trnci udivljenja te nam navru suze radosnice.

Čudo! Bolesnica je u čas ozdravila! Svijet navaljuje, da vidi sretnicu, ali bolničari ih odvrću i mire, da se ne buni služba Božja. Pet takvih

Prijatelji, na posao!

Da se što više proširi naš „Katolik“, a i da nagradimo prijatelje, koji su zato najzaslužniji, odlučili smo podijeliti ove nagrade:

1. Svi oni naši prijatelji, koji nam do 15. veljače t. g. nađu 10 NOVIH PRETPLATNIKA i za njih odmah uplate svu pretplatu za godinu 1931., dobiće na dar knjigu „NASLJEDUJ KRISTA“

2. Onima pak, koji nam uz iste uvjete nađu 15 NOVIH PRETPLATNIKA, darovaćemo najnovije izdanje „ISPOVIJESTI“ SV. AUGUSTINA.

3. Oni napokon, koji nam uz iste uvjete nađu 20 NOVIH PRETPLATNIKA, kao nagradu za to dobiće Kniewaldov „RIMSKI MISAL“.
Na posao dakle, prijatelji!

Posljedice rastave brakova

Dr Parkes Codman, protestantska ličnost u New-Yorku, govoreći pred množinom naroda, tužio se na „tamni i pogibeljni put, kojim idu tisuće mladih zaručnika“, koji idu u ženidbeni stalež kao na kakvu zabavu i ne srame se, da je zovu „ženidbeni kameratizam“. Ništa se ne brinu, da se sprema za velike i teške dužnosti, što ih od njih traži obitelj.

„Muškarci i žene — reče — morali bi pred svetošću obitelji svladati strasti. Rastava ne bi se smjela dozviliti onima, koji imaju djece (da-

ozdravljenja se dogodilo za vrijeme našega boravka u Lurdu.

Večer je tiha, blaga. Već je 9 sati, a od špilje kreće povorka s gorućim svijećama okolo cijele velike poljane pred crkvom. U tihu noć se razliježe pjevanje „Sred te se pećine“ u raznim jezicima, završujući sa „Zdravo, zdravo“. Svršava ophod, a neposredno pred crkvom sleglo se silno mnoštvo, te ne vidiš nego more svijeća. I to ogromno mnoštvo najedamput zapjeva „Vjerujem...“

Ne možeš dalje! Puno ti je srce čuvstava, puna glava najdivnijih slika, te moraš da uzklikneš: „Ovdje je kuća Božja i vrata neba!“

Odlaziš iz Lurda, ali ostavljaš u njemu svoje srce, željom, da se amo opet vratiš!

Bezvjerstvo se bilo nadaleko ra-

nas ih je nažalost lako ne imati!), a Crkve (protestantske) nipošto ne bi smjele opet vjenčavati one ljude i one žene, koji su već imali svoje domaće ognjište, pa su ga srušili. Vjerovanje, da rastava može da vrati slobodu, najveća je iluzija. Naša se zemlja nalazi na raskršću: ili prosljediti sa stotinama dnevnih rastava i tako užasno povećati broj zapuštene djece ili započeti sa jednom samom nerazrješivom obitelji. Prvi put vodi tmici i patnjama; drugi vodi otadžbinu spasu i veličini!“

Dovle znameniti protestant! Pravo ima zato katolička Crkva, koja se ne obazire ni na desno ni na lijevo, već ustrajno po zapovijedi Kristovoj brani obitelj i nerazrješivost braka, dok starokatolici rastavom i novim brakovima dijele muževe od žena i žene od muževa, a djecu od roditelja, šireći tako u obiteljima mržnju i neslogu. Ovim postupanjem starokatolika u društvu se povećava broj zapuštene djece, ženama se umanjuje i slabi dostojanstvo, a kvare se dobri i čudoredni običaji našega naroda.

Azijski mučenici

Ovih zadnjih godina bilo je ubijeno u Aziji: 8 misionara Belgijanaca, 4 Talijana, 4 Kineza, 3 Francuza, 3 Američana, 2 Nijemca, 1 Španjolac i 1 Irac. I odavle vidljivo odskače međunarodnost ili bolje katolicitet naše svete Crkve. Slavni mučenici jesu: O.

širilo i zavladao društvom. Nijekalo se vrhunaravno, nijekala su se čudesa. No Bog, da postidi ohole i nevjerne, podiže Lurd — trajno čudo i neprestano vrelo nebeskih milosti. Kaže se, da vjernici ne trebaju čudesa, nego nevjernici, a u Lurdu ih vide nevjernici, da vjeruju, a vjernici, da se učvrste u vjeri i potaknu na kreposniji život.

Mi vidjesmo, ali sami ne oćutjesmo čudo. No u ljetno vrijeme putovavimo, izložismo se teškim neprilikama 12 dana putovanja, bilo je među nama slabih i bolesnih, a ipak nijednoga od 130 niti, što se kaže, prst ne zaboli, osim što jednom nekome naškodila hrana. A nije li to izvanredna milost?

I svi se vratismo veseli i zadovoljni, slaveći našu dragu Gospu. Slava joj do vijeka!

Melotto, franjevac iz Italije, ubijen od hajduka u Hupehu 4. IX. 1923.; o. Scoen, Belgijanac, ubijen od vojnika u Mongoliji 23. XII. 23.; o. Pitton, član misije iz Pariza, ubijen od hajduka u Yunnanu 4. II. 24.; o. Marquez, franjevac Španjolac, ubijen od vojnika u Honanu 3. augusta 26.; o. Ruyffelaert i o. Lauwers, misionari iz Belgije, ubijeni u Mongoliji prvi 12., a drugi 20. augusta 1926.; o. Dogout iz Francuske i o. Vanara iz Italije, i-susovci, ubijeni od vojnika u Nankinu 24. III. 27.; otac Hon, urođenik, ubijen 18. travnja 1927. u Kiangsi-u, a njegov vjeroučitelj je bio živ izgorjen; o. Van den Bossche, Belgijanac, i o. Weng, urođenik, bili su ubijeni zajedno sa drugih 9 katolika u Mongoliji 11. IX. 27.; o. Wäldele, franjevac iz Njemačke, ubijen je od vojnika u Shansi-u 3. XI. 27.; o. Nogue iz Francuske ubijen je od vojnika na otoku Hainanu 15. I. 28.; o. Winkelmann iz Njemačke ubijen je od hajduka u Kweichow-u 28. IX. 28.; oci Seybold, Holbein, i Coveyon, Američani, pasionisti, ubijeni su od hajduka 24. aprila 1929.; o. Leonard, Irac, ubijen je od hajduka u Kiangsi-u i o. Cloodts, franjevac iz Belgije, ubijen je od hajduka u Hupehu 25. VIII. 29.; presvij. Jans, apostolski vikar Ichanga, i oci Van Weert i Fynaerts, franjevci iz Belgije, zajedno sa tri vjeroučitelja bili su ubijeni od hajduka 9. IX. 29.; presvij. Versiglia, apostolski vikar Shinchova i vlč. Caravario, salezijanci iz Italije, ubijeni su od hajduka u veljači 1930., a opet su tu nedavno ubili 2 svećenika urođenika.

Tako su postupali s Učiteljem I-susom, pak tako postupaju i sa učenicima Njegovim! No krv mučenika je sjeme kršćana, jer katolicizam u Aziji neprestano napreduje!

Svaštice

Dar pravoslavnog umjetnika Papi

Čuveni slikar Boris Georgev, pravoslavne vjere, darovao je nedavno sv. Ocu Papi Piju XI. svoju fresko-sliku, koja pokazuje pokojnoga kardinala Merry del Vala. Georgev je ovu sliku izložio više puta na većim svjetskim izložbama i mogao ju je prodati za skupi novac, pak je ipak nije htio prodati, već ju je radije darovao Papi, u znak velikoga štovanja.

Žalosne posljedice

Tko se ne sjeća, kako je nazad godina Prag bio sjedište slobodoumnosti, te kako se huškalo proti katoličkoj Crkvi za tobož narodnu crkvu. A posljedice? Pristaše narodne crkve primamiše sebi do po milijuna otpadnika, aii je zato broj českih bezvjeraca, onih, koji se izjaviše, da nemaju nikakve vjere, 696 hiljada, dok je njemačkih samo oko 16 hiljada. I protestanata ima među Česima daleko više negoli među Nijemcima — do 160 hiljada ih je.

I tako otpad od katoličke vjere uistinu vodi do bezvjerja, jer danas ni protestanti ni narodna crkva ne razlikuju se mnogo od bezvjeraca. A neki naši još se povadaju za Česima i upiru pogled u Prag, kao u nekakvu Meku!

Iz Vatikana

U Vatikanu je dovršena i blagoslovljena telefonska centrala. Ravnije za njezin namještaj

trajale su skoro godinu dana, a sam sistem autom. telefona je nešto do danas najsavršenijega u tom pogledu. To je dar udruge iz New-Yorka „International Telephone and Telegraph Corporation“, te ga je sam sv. Otac u svojoj zahvali nazvao „kneževskim darom“. Pomoću vaticanske telefonske mreže može se općiti sa preko 33 milijuna aparata, raširenih po svijetu.

Da se i to zna!

U Francuskoj se otkrila nova grdna sablazan špekulacije i podmićivanja oko jednoga bankira varalice. Tolika se prašina uzvillala, da je pala i vlada. Posebni odbor vodi istragu, pak se otkrilo, da su u prijavom poslu upleteni mnogi zastupnici i senatori. Značajno je, da nije ni najmanje upleten nijedan od 200 katoličkih zastupnika, koji pripadaju raznim strankama, a najveći krivci su framasuni. — Zaludu je! Gdje nema vjere, nema ni poštenja ni pravoga rodoljublja, nego grdna sebičnost i nepravica!

Iz katoličkoga Šibenika

GOSPA LURDSKA slavi se dojuče srijede 11. ovoga mjeseca, i to osobitom svečanosti u župskoj crkvi u Docu, gdje je prva lurdska špilja u gradu, te u sv. Lovre. U 5 s. jutrom počinju lekcije. U 6½ s. prva svečana sv. Misa, u 7 i 8 s. tiha sv. Misa, a u 10 sati svečana. Poslije podne u 5 s. preuzvišeni biskup daje blagoslov sa Presvetim.

PAPIN DAN. 12. ovoga mjeseca je godišnjica Papina krunisanja. Kako se dobra djeca raduju godu svojih roditelja, tako i katolici slave Papin dan. Zbog shodnosti, po odredbi bisk. Ordinarijata, u našoj biskupiji se slavi u susljednu nedjelju 15. ovoga mjeseca, i to svečanom pontifikalnom Misom, koju će držati preuzvišeni biskup, a iza Mise će se pjevati „Tebe Boga hvalimo“. Na tu proslavu spada i svečana akademija, koja će biti u Kat. Domu kasnije, zbog tehničkih uzroka.

POKLADI su ovo žalosno vrijeme pred korizmu. Rekosmo „žalosno“, jer je to samo ostanak starih poganskih zabava i raspuštenosti. „Žalosno“, jer se nikada ne učini toliko grijeha i nepodopština, kao u ovo vrijeme. Turci kažu, da kauri-kršćani u ovo vrijeme polude, pa i pravom, jer se podaju ludim zabavama, ludo gube dušu, ludo rasiplju novac i prave dugove, da zbog njih mnogi stradaju preko cijele godine. Zato bi se ovo mogli nazvati dani ludovanja i sa sv. Pismom „dani grijeha“. Sv. Franjo Saleski je govorio, da su pokladni dani za njega dani žalosti i boli. Zato su svi ovi vrijeme posvećivali molitvi, obavljali klanjanje i postili. Tako se i danas čini od dobrih kršćana, pak će i u našem gradu biti u nekim crkvama javne molitve zadnjih dana poklada; U sv. Luce sat klanjanja zadnja tri dana, a u sjemeništu i u sv. Lovre klanjanje zadnje nedjelje popodne.

SVETKOVINA SV. BLAŽA. U crkvi sv. Lovre veliko mnoštvo svijeta obavilo je svoje bo-

goljupstvo pred oltarom svečevim. Osobito ujutro za vrijeme lekcija i preko pjevane sv. Mise u 6 i u 9 sati, te popodne za vrijeme propovijedi i blagoslova crkva je bila krcata pobožnih vjernika. Lijepi ih je broj stupio i na sv. sakramente. Grličanje je trajalo cio dan.

BLAGDAN SV. APOLONIJE. Sv. Apolonija, djevica i mučenica, osobita zaštitnica protiv zubobolje, svetkuje se u ponedjeljak 9. t. mj. u crkvi sv. Ivana. Pjevana večernja i litanije biće u nedjelju 8. t. mj. popodne u 4 sata. Na sam blagdan ujutro u 5 sati biće pjevane lekcije, a u 6 sati pjevana sv. Misa. Popodne biće blagoslov u 4 sata.

GODIŠNJICA IMENOVANJA PREUZV. BISKUPA. U subotu 14. t. mj. navršuje se 9 godina, da je naš preuzv. g. biskup dr Jerko Mileta bio izabran i imenovan za vođu i pastira šibenske biskupije. Molimo Gospoda, da ga nadari obiljem svoje milosti i da nam ga još dugo poživi čila i zdrava na što veću korist obiju povjerenih mu biskupija, za koje je već mnogo u ovo 9 godina učinio. Ovom prilikom neka dakle primi i naše najsrdačnije čestitke.

JEDNA VELIKA ZNAMENITOST KOD CRKVE SV. LOVRE. To je špilja Gospe Lurdske. Krasan je ovo spomenik, podignut u čast Gospe Lurdske, milodarima dobrih i plemenitih šibenkinja. To je pravo remek-djelo umjetnosti, kojemu se dive mnogi stranci. 11 t. mj. svetkuje se u ovoj špilji sa velikim slavljem blagdan Gospe Lurdske. U tu svrhu već je počela devetnica, kojoj prisustvuje mnoštvo građanstva. Sami blagdan ovako će se proslaviti: U 5 sati pjevaće se lekcije, iza kojih slijedi pjevana Misa. Poslije toga nizaće se sv. Mise do 11 s. Svečana Misa biće u 9 sati. Poslije podne u 6 sati biće propovijed, blagoslov i ljubljenje relikvija. — *Uprava Crkve.*

Katolici, širite „KATOLIK“!

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30 — Za inozemstvo dvostruko. — Oglas po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: šibenik, Pošt. pretinac 17. — štampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić